

Pekka ihmemaassa

Oli kerran poika, jonka nimi oli Pekka. Hän asusti puoluetovereidensa kanssa kaukana, kaukana synkän metsän takana keski-suudessa kaupungissa.

Vaikka kaikki näytti olevan aivan hyvin, Pekka-pojalla oli yksi suuri haave: voittaisipa joskus nopassa paljon hyvikettä.

Noppayhtiön mainosmiehet tietysti vain ruokkivat tuota tyydyttämätöntä tarvetta, mainosmiehiä kun olivat. He kävivät moneen kertaan kyselemässä Pekalta, mitäs tekisit, jos voittaisit nopassa oikein paljon hyvikettä.

—No, mikäs siinä, Pekka-poika tuumiskeli hirsimökkinsä nurkkaan nojaillen. — Kuntoloma täytyy ainakin ensimmäisenä pitää ja auto laittaa ja kiertää vähän muualimaa.

Ja voi ihmettä! Eipä kulunut montakaan vuotta, kun Pekan suuri haave toteutui kuin toteutuikin. Hänen työnantajansa myönsi kuin myönsikin hänelle kuntoloman ja hänen oma vaimokultansa toi kuin toikin hänelle auton ja hän pääsi kuin pääsikin kiertämään vähän muualimaa.

Mualimanmatkansa varrella Pekka saapui Mikämikä-maahan

eli Whatwhatlandiin, kuten alkuasukkaat sitä nimittävät.

Sepä olikin ihmeellinen maa. Se oli täysin nimensä veroinen. Pekan kotiväki ja ystävät ja kylänmiehet kyselivät toinen toiseltaan, mikämikä on se maa, jonne Pekka oli kadonnut, mutta kukaan ei osannut vastata.

Edes Pekka itse ei ollut oikein selvillä missämissä hän oli, eikä varsinkaan siitä kukakuka hän oli. Eikä hänkään saanut vastausta, sillä täällä Mikämikämaassa häntä ei tuntenut kukaan, eikä hänestä kukaan mitään välittänyt, siis täysin päinvastoin kuin kotipuolella.

Mutta lystiä oli. Mikämikä maa oli kaikin puolin hyvin kummallinen maa. Siellä ajettiin vasenta puolta tietä ja siellä poliisit hymyilivät ja aika riensi kuin siivillä. Syyteajtkin vanhentuivat muutamassa viikossa.

Pekan loma-aika kuitenkin lopulta päättyi. Piti palata kotiin.

Kylläpä siellä oli kaikki muuttunut. Ihmiset olivat aivan käsittämättömän kiinnostuneita Pekan seikkailuista. Poliisien torvisoittokunta oli oikein vastassa ja lehdistö parveili laumoittain ympärillä.

—Missämissä sinä, Pekka, olet käynyt, missämissä? kyselivät kaikki yli puoluerajojen.

Mutta Pekka jaksoi pysyä salaperäisenä: —Minä kävin ihmeemaassa, hän vain myhäili useimmille, vaikka kertoikin joillekuille hieman yksityiskohtia hämmästyttävimmästä päästä.

Eihän Pekan juttuja tietysti kukaan uskonut, mutta niin jännittäviä ja hiuksianostattavia ne olivat, että Pekka valittiin kaupunginjohtajaksi ja läänintaiteilijaksi.

Tuossa virassa hän sittemmin kirjoitti seikkailuistaan ihmeemaassa kuusitoistaosaisen menestysromaanin. Siitä tehtiin myös sarjaelokuva, joka pyöri televisiossa koko vuen, pääosassa Johannes Virolainen.